

for, at de for indretningen og opstillingen givne forskrifter er opfyldt, inden de tages i brug, svarer til bestemmelsen i fabrikklovens § 18, stk. 2.

Med hensyn til kredsen af de personer, der efter udkastet er *ansvarlige opstillere*, bemærkes, at disse er de samme som efter fabrikkloven, nemlig enhver som selvstændig forestår opstillingen.

Efter den hidtidige praksis har tilsynet i reglen henholdt sig til den, som for egen regning udfører eller forestår opstillingen. En montør er derfor i almindelighed ikke gjort ansvarlig, medmindre han har gjort sig skyldig i grov forsømmelse under varetagelsen af sit hverv til trods for, at han af sit firma er blevet nøje instrueret om de forskrifter, der skal iagttages ved opstillingen.

Opstillernes pligter går nærmere ud på at sørge for, at de for indretningen og opstillingen givne forskrifter alle er opfyldt, inden anlægget tages i brug.

Dette vil for maskinopstilleres vedkommende i almindelighed betyde, at opstilleren er pligtig at sørge for:

1. at de fra leverandøren medfulgte sikringsdele anbringes på maskineriet ved dets opstilling,
2. at alle øvrige farlige maskin- og drivværksdele, som ikke gennem opstillingen er ufarliggjort ved deres beliggenhed, forsynes med de foreskrevne dækninger eller indhegninger, forinden maskineriet tages i brug, og
3. at maskineriet er udrustet med de fornødne standsningsmidler.

Af bestemmelsen om, at de fornødne forskrifter skal være opfyldt, inden anlægget tages i brug, følger, at når anlægget er opstillet således, at det helt eller delvis *kan* tages i brug af modtageren, må opstilleren ikke længere lade det stå ubeskyttet. Han må da ikke afbryde arbejdet med opstillingen, men skal uden ophold enten fuldføre arbejdet eller sørge for, at maskineriet bringes i en sådan stand, at det ikke vilkårligt kan tages i brug af modtageren uden opstillereens vilje.

Til stk. 4. Den i stk. 4 indeholdte bestemmelse om, at reglerne om leverandørens og opstillereens forpligtelser ikke fritager brugeren for det ham iøvrigt efter forslaget påhvilende ansvar, findes ikke direkte udtalt i fabrikkloven, men må indirekte følge af fabrikklovens ansvarsbestemmelser i § 42, sammenholdt med maskinbeskyttelsesreglerne i lovens § 12 og dennes leverandørregler, jfr. § 18.

For at tydeliggøre forholdet må det anses for rigtigt udtrykkelig at optage den anførte regel i loven.

Til stk. 5. I § 11, stk. 3, i fabrikkloven er det bestemt, at den, der direkte til brugeren leverer dampmaskiner, petroleumsmotorer, vindmotorer samt gasmotorer med egen gastilvirkning, er forpligtet til på dertil bestemte blanketter at meddele fabrikktilsynet navn og adresse på modtageren samt motorens art og størrelse. Endvidere er der i enkelte bekendtgørelser givet bestemmelser om anmeldelsespligt.

Formålet med disse bestemmelser har været at hindre, at farligt maskineri og farlige apparater ikke kommer til tilsynets kendskab eller flyttes uden at blive opstillet på betryggende vis. Tilsvarende formål har den i stk. 5 optagne bestemmelse. Man får herigenom et nyttigt supplement til den anmeldepligt, som måtte blive fastsat i henhold til lovforslagets § 2.

Under hensyn til, at der ved lovforslagets § 2 ikke er foreslået en almindelig anmeldepligt, idet der alene skal ske anmeldelse til arbejdstilsynet i det omfang, hvori det efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet fastsættes af arbejds- og socialministeren, er der i stk. 5 alene givet adgang for arbejds- og socialministeren til at påbyde, at den, der direkte til brugeren leverer visse kraftmaskiner eller visse farlige tekniske hjælpemidler, skal foretage anmeldelse til arbejdstilsynet.

Til stk. 6. En tilsvarende bestemmelse findes i fabrikklovens § 11, stk. 2.

I betragtning af de vanskeligheder, som gennemførelsen af denne bestemmelse har mødt, samt under hensyn til formuleringen af bestemmelsen om anmeldepligt i udkastets § 2, stk. 1, foreslås det, at den elektricitetsværkerne pålagte pligt til at holde arbejdstilsynet underrettet om deres kraftleverancer kun skal ske efter arbejds- og socialministerens nærmere bestemmelse.

Når der ikke — som efter fabrikkloven — er pålagt gasværker en tilsvarende underretningspligt, skyldes det, at kraftleverancer fra gasværker ikke længere har praktisk betydning.

Til § 20.

Til stk. 1. De gældende bestemmelser om *første hjælp* i ulykkestilfælde findes i fabrikklovens § 6, stk. 2, hvorefter der i virksomheder, hvor det af tilsynet skønnes formålstjenligt, skal forefindes en velforsynet forbindingskasse, en bære, og hvad der iøvrigt findes nødvendigt til første hjælp ved forekommende ulykkestilfælde.